

Eric Alink, Bosschenaar, relatie, zoon Willem (15), journalist, stadschroniqueur, reiziger

Hemelm

Een keukentafel in Schaijk. Drie roze hyacinten in bloei. Vader Anton schenkt koffie in. Zijn kinderen schuiven aan: Teun (21), Gijs (19) en Meike (17). Hun moeder? Die is er ook. Stilletjes. Op dat kastje. In die fraaie urn.

Op 29 mei 2011 ging Helma dood. Plotsklaps, zomaar. Want de dood is slordig, zonder genade en licht om bezwaarprocedures. Ruim dertig jaar was Helma lid van carnavalsvereniging De Loltrappers. Samen met Anton. Voor de loopgroep maakte ze kostuums. Kijk, hier: op de foto's in de gang. Zoeloeekostuum, Ijskoninginjurk, Bezige Bij-pak. Altijd met naald en garen in de weer. Tot Helma's eigen draad brak. Schaijk is Moesland. Tenminste, met carnaval. Moes van mama en moeke? Nee. Van boerenkool. Met veul jus. Al kan die nooit zo vet zijn als het carnaval in Moesland. Het dorp, dat krap 7000 zielen telt, staat wijd en zijd bekend om zijn kunstige wagens. Hier is de kippengaasdichtheid per vierkante kilometer onverminderd hoog. In Schaijk hebben ze ook geen bloed in hun aderen. Maar latex en behangselplak. Van kinds af al.

Teun, Gijs en Meike zijn lid van de clubkes Goei Toei, Dagutwit en Gruwelijk Locht. Vanaf de herfst bouwen ze een carnavalswagen. Net zoals de tachtig andere clubkes in Schaijk. Ziel en zaligheid leggen ze erin. Voor de eer van Schaijk. Want dit dorp is de wereld. Wie zo nodig toch wil reizen, kan een rondje over het Europaplein lopen.

Of het wil vlotten, met die wagens? Op inspectie. Aan de Hoogheistraat stappen Anton en de kinderen met hun bezoek een Schaijkse schuur binnen. Aan de muren hangen ontblote juffen flink kou te vatten. Die schalks lachende blonde - met die punaise - heeft het nog het warmst. Ze hangt boven de friteuse met viandellen die op de werkbank staat te walmen. Ondertussen pakken Gijs en z'n vrienden een pilsje in het papiermaché-hok. Vijf avonden per week zijn ze in touw. Thema van hun wagen: de oertijd. Inclusief Neanderthalers, mammoet en sabeltandtijger. Eén holbewoner is bijna klaar. Aan zijn kippengaasbuik zitten stroken van de Gouden Gids 2004 geprikt - 'Acupuncturisten' staat op een reep papier. Of De Loltrappers ook meedoen? Nee, zegt Anton. Eenstemmig besloten ze vorig jaar al om van deelname af te zien. Uit piëteit. Extra verdrietig: Helma mist nu ook het 55-jarig jubileum van Moesland. Alhoewel, missen? Grote kans dat komende carnaval witte confetti uit de Schaijkse lucht dwarrelt. Antoon en de kinderen zullen het snappen. Helma is Hemelm.

Helma is er toch wel. Onder hun huid.

Als herinnering hebben ze alle vier een orchidee laten tatoeëren. In Oss. Met as van Helma. Vader en zonen op hun onderarm. Meike op haar linkervoet. Teer. Wit. De orchidee: van oudsher symbool van verbondenheid. Haar lievelingsbloem. De dag na carnaval zullen ze alle vier opstaan. Met lichte hoofdpijn, droge tong en stukgehoste voeten. 'Aswoensdag!' zal de kalender iets te hard roepen. Om 09.00 uur zullen de bezoekers van de Heilige Antonius Abt - pastoor Spiertz rekent op zo'n

twintig à dertig kerkgangers - een askruisje komen halen. Bij elke veeg op een voorhoofd zal de geestelijke prevelen: 'Gedenk dat je stof bent en tot stof zult wederkeren.' Maar die les in vergankelijkheid kunnen Anton en zijn kinderen voorlopig missen. Na lijden en loslaten is er langzaamaan weer tijd om te leven en lief te hebben. Samen helen. Zonder Helma? Die is er toch wel. In zwierige zwarte lijnen. Onder hun huid.

Elke dag Aswoensdag.

